

Универзитет у Новом Саду
Комисија за израду правне регулативе
из области финансирања високог образовања
Нови Сад, 20. август 2004.

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Др Војислав Коштуница, председник Владе
Проф. др Љиљана Чолић, министар просвете и спорта
Мр Млађан Динкић, министар финансија
Господин Слободан Лаловић, министар за рад,
запошљавање и социјалну политику

Поштовани,

При Универзитету у Новом Саду формирана је *Комисија за израду правне регулативе из области финансирања високог образовања* (даље у тексту: Комисија). Комисија је формирана на иницијативу Синдиката Универзитета у Новом Саду, која је прихваћена од већине факултета на Универзитету и коначно, 23. фебруара 2003. године, и од Савета Универзитета. Разлог за формирање Комисије и рад њених чланова јесте потреба да се финансирање високошколског образовања регулише законом а не уредбама, како је до сада било, а што је увек имало многобројне негативне последице.

Комисија се прихватила задатка и сачинила је свој *Предлог за Закон о финансирању високог образовања* који Вам доставља на увид.

Почетна дилема чланова Комисије била је да ли да се сачини потпуно нов концепт или да се постојећа Уредба о финансирању (*Уредба о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета*, објављена у “Службеном гласнику РС” број 15/2002) измени, догради и допуни. Усвојена је друга опција.

У том смислу, сачињен је *Предлог за Закон о финансирању* у којем су задржани они чланови Уредбе о финансирању који омогућавају рационално трошење средстава из буџета и воде рачуна о квалитету наставе, а избачени или значајно модификовани делови који управо противрече томе.

Коју су основни циљеви који се желе постићи Предлогом **Закона о финансирању високошколског образовања?**

1. Из Уредбе је усвојено да се потребан број људи који у високошколској установи учествује у извођењу наставе, а који се финансира из буџета, одређује на основу броја студената по први пут уписаних на факултет и на основу норматива и стандарда наставе. Овај се принцип у пракси показао као исправан. Правила су коригована са тежњом да се узму у обзир специфичности појединих факултета.
2. Правила стицања средстава из буџета, супротно решењу из Уредбе, поштују се и при расподели. Тиме се истовремено штити квалитет наставе (кроз поштовање стандарда), рационално и наменски троше финансијска средства.
3. Коефицијенти сложености посла дефинишу се од 1 па до неког броја, како би се поједноставила правила за обрачун зарада. Тај принцип би најбоље било усвојити за све запослене у јавним службама. Онда је једноставно постићи да:
4. Најнижа цена рада у високом образовању износи **xx % од просечне зараде у привреди Србије за месец који претходи исплати**. Тиме би се постигло да високошколско образовање дели судбину земље. Уколико се исти принцип примени на све јавне службе, бар би један део проблема био елиминисан (незадовољство изазвано чињеницом да се у тој области расподела врши под притисцима и без правила).

За разлику од уредбе, коју доноси мала група људи без јавне расправе, закону претходи јавна расправа а затим и расправа у Скупштини. На тај начин ће се у закон унети и решења проблема које Комисија није уочила.

Надамо се да финансирање високошколског образовања заслужије да буде регулисано Законом. Зато вас молимо да покренете акцију за доношење **Закона о финансирању високог образовања**.

Прилози:

- Предлог **Закона о финансирању високог образовања**
- Одлука Савета Универзитета у Новом Саду о формирању Комисије

*Председник Комисије Универзитета у Новом Саду
за израду правне регулативе из области финансирања
високог образовања,*

Др Гордана Бојковић, ванредни професор на Факултету техничких
наука у Новом Саду
Адреса: Трг Доситеја Обрадовића 6
e-mail: gocab@uns.ns.ac.yu